

[Lenger]

ting, der er i lovforslaget, ikke kan stemme for det ved den endelige afstemning.

Bernhard Baunsgard (RV):

Det er jo meget godt, at hr. Lenger kommer med den oplysning, at det er de radikale og socialdemokraterne, der har stillet det ændringsforslag. Men så ville det jo være redeligt, om hr. Lenger gjorde opmærksom på, at det i det oprindelige forslag fra justitsministeren var samtlige advokater, der skulle undersøges særligt. Det, der sker ved ændringsforslaget, er, at der i sager vedrørende statens eller samfundets sikkerhed, skal bruges et særligt korps – det vil formentlig sige en 10–15 stykker i hver af disse retskredse – og i så tilfælde er der ingen grund til betænkelighed, tværtimod. Jeg synes, det havde været redeligere at tage det med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 136 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KrF og FD) mod 7 (FP og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om finansiering).

(Fremsat 27/3 85. Første behandling 10/4 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 28/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tinning (VS):

Under anden behandling af dette lovforslag lovede vi at vende tilbage til sagen, hvis tredjebehandlingen fik et forløb, som vi frygtede den ville få.

Jeg vil kort repetere først sagens indhold. Det drejer sig i al sin enkelhed om, at en stor del af refusionerne til kommunerne på det sociale område nu bliver omlagt til bloktilskud, og om det samtidig betyder, at bloktilskuddene bliver fjernet senere hen, er ikke til at se. Det er også et lovforslag, der drejer sig om, at der indføres en ny 67-årsgrænse, sådan at bureaukratiet kan nå at vokse endnu nogle meter. Det skal nemlig nu være sådan, at kommuner og amter deler udgifterne for mennesker under 67 år og det kun er kommunen, der betaler udgifterne for en række af de ydelser, der går til mennesker over 67 år.

Under andenbehandlingen ville vi gerne have haft at vide dels fra de borgerlige ordførere, dels fra fru Aase Olesen, hvad meningen overhovedet er. Men det lykkedes aldrig; man valgte den velkendte simple løsning, at man sendte en minister op med at par søforklaringer, der ikke kunne bruges til noget, og derudover lykkedes det desværre stort set at opretholde tavsheden. Ja, det lykkedes faktisk fuldt ud, men der var et pinligt intermezso, som først hr. Agerschou bemærkede, og som jeg heller ikke kunne lukke øjnene for. Det var faktisk sådan, at ordføreren for partiet venstre begav sig til ordførerbordet for så at vende tilbage til sin plads uden at sige noget. Det var fru Aase Olesen, der med et ganske vist synligt og ganske vist bemærkelsesværdigt, men omstændighederne taget i betragtning diskret vink fik anbragt hr. Thor Pedersen, hvor hr. Thor Pedersen hører til, nemlig på rækken bag fru Aase Olesen.

Derudover lykkedes det ikke at få noget at vide hverken fra hr. Arne Bjerregaard, fru Birgith Mogensen eller fru Karen Højte Jensen; ingen af dem ønskede at tage ordet. Vi lovede, vi ville overveje en gave til fru Aase Olesen, hvis det skulle lykkes for fru Aase Olesen også at få en tredjebehandling, hvor ingen tog ordet. Jeg vil bede hr. Agerschou være mig behjælpelig, fordi jeg var bange for, at man ikke måtte medbringe diverse genstande på talerstolen, men hvis hr. Agerschou vil overrække en gave til fru Aase Olesen, skal jeg forklare, hvordan den kan bruges.

Som det ses, er der tale om en kødhammer. (*Munterhed*). Jeg vil gerne forklare både anvendelsen og den filosofi, der ligger bag, at kødhammeren er fremstillet af netop det

[Tinning]

materiale, den er; der er nemlig forskellige typer kødhamre for dem, der ikke er klar over det.

Fru Aase Olesen kan nu fremover markere til tingets højtærede formand på to måder. Den ene er med hammer. Når armen løftes med hammer, er det tegn til hr. Thor Pedersen med flere om at blive siddende, og det er et tegn til tingets højtærede formand, at både det radikale venstre samt samtlige regeringspartiers ordførere frabeder sig ordet. (*Munterhed*). Der er altså tale om en forenkling af arbejdsgangen.

Når vi har valgt at overrække fru Aase Olesen en hammer fremstillet i træ og ikke, som man kunne, en hammer enten fremstillet af aluminium eller af træ med aluminiumsbeklædning for enderne, er det, fordi hr. Thor Pedersen kunne tænkes – hvad han var lige ved under andenbehandlingen – at overse dette tegn. Ganske vist udfolder det sig stort set lige ud for hr. Thor Pedersen, men alligevel – tegnet kunne overses, og så kan fru Aase Olesen jo bruge hammeren til et par diskrete bank i bordpladen med hammeren, og det siger sig selv, at hvis spidserne var aluminiumsbeklædte, ville vi ødelægge møblementet herinde, og det har jo ikke nogen interesse i. Derfor har vi valgt en træhammer.

Men fru Aase Olesen kan også markere på en anden måde; fru Aase Olesen kan vælge at løfte sin hånd uden hammer. Det vil traditionen tro være et tegn til tingets højtærede formand om, at fru Aase Olesen ønsker at udtale sig, og det vil samtidig være et tegn til presselovens medlemmer. Det vil nemlig fortælle, at fru Aase Olesen og måske også flere ordførere fra regeringspartierne nu ønsker at udtale sig i en socialpolitisk sag, og når det er tilfældet, kan pressen vide, at den sag ikke er særlig vigtig.

Formanden:

Er der nogen, der ønsker at udtale sig om lovforslaget. Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 77 stemmer (KF, V, RV, CD, FP, KrF og FD) mod 66 (S, SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om hjemmesygeplejerskeordninger, lov om sundhedsplejerskeordninger, lov om skolelægeordning og lov om offentlig sygesikring m.fl. (Ændring af regler om finansiering).

(FremSAT 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 28/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S).

Jeg kan godt forstå, at tingets medlemmer har lyst til en befriende latter midt i al tristheden, men jeg må ærligt tilstå, at jeg egentlig synes, at sagerne er alvorlige nok, og i alt fald er den lovgivning, der lige er vedtaget, og de lovgivninger, der om kort tid er vedtaget, uhyre alvorlige for mange mennesker og for mange kommuner.

Statsministerens tale i går var den hidtidige rekord med hensyn til at tage æren for de forbedringer, der er sket på nogle områder, bl.a. med hensyn til underskuddet på statens budget.

Det var også den hidtidige rekord med hensyn til at skjule ubehageligheder for befolkningen eller søge at gøre det – de ubehageligheder, der ligger i, at skævhederne i det danske samfund er hastigt voksende i disse år. Statsministeren sagde f.eks. ikke – og det er det med at tage æren for noget, jeg er inde på – at regeringen har skaffet sig mere end ¼ af forbedringen på statens budget ved at hente den i kommunernes kasser. Det blev heller ikke sagt, at regeringen tager æren for den økonomiske forbedring, der følger deraf, og at de, der har slæbet med at forklare det, der sker, er kommunalbestyrelser og amtsråd.

Det er ydermere sådan – det har vi jo set gentagne eksempler på – at ministrene over-